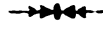

चतुर्नवतितमोऽध्यायः ।

मार्कण्डेय उवाच ।

सावर्ष्मिकमिदं सम्यक् प्रोक्तं मन्वन्तरं तव ।
 तथैव देवीमाहात्म्यं महिषासुरघातनं ॥ १ ॥
 उत्पत्तयश्च या देव्या मातृणाञ्च महाहवे ।
 तथैव सम्भवो देव्याश्चामुण्डाया यथा भवः ॥ २ ॥
 शिवदूत्याश्च माहात्म्यं बधः शुम्भनिशुम्भयोः ।
 रक्तबीजबधश्चैव सर्वमेतत्तवोदितं ॥ ३ ॥
 श्रूयतां मुनिशार्दूल सावर्ष्मिकमथापरं ।
 दक्षपुत्रश्च सावर्ष्मो भावी यो नवमो मनुः ॥ ४ ॥
 कथयामि मनोस्तस्य ये देवा मुनयो नृपाः ।
 पारामरीचिभर्गाश्च सुधर्माणस्तथा सुराः ॥ ५ ॥
 एते चिधा भविष्यन्ति सर्वे द्वादशका गणाः ।
 तेषामिन्द्रो भविष्यन्तु सहस्राक्षो महाबलः ॥ ६ ॥
 साम्प्रतं कार्तिकेयो यो वह्निपुत्रः षडाननः ।
 अद्भुतो नाम शक्रोऽसौ भावी तस्यान्तरे मनोः ॥ ७ ॥
 मेधातिथिर्व्वसुः सत्यो ज्योतिष्मान् द्युतिमांस्तथा ।
 सप्तर्षयोऽन्यः सबलस्तथान्यो हव्यवाहनः ॥ ८ ॥
 धृष्टकेतुर्व्वहकेतुः पञ्चहस्तो निरामयः ।
 पृथुश्रवास्तथार्चिष्मान् भूद्युरिन्द्रो वृद्धयः ॥ ९ ॥